K § 2, odst. 2. n. z. Pojistná povinnost t. zv. schovanců, schovanek.

Řešení otázky pojistné povinnosti takové osoby je nezávislo od toho, jak zaměstnavatel s ní jedná a jak na vzájemný poměr nazírá. Jest proto jen zkoumati, zdali jest takovou osobu dle platného práva považovati za příslušnou k rodině zaměstnavatelově čili nic. § 2, odst. 2. n. z. neobsahuje po této stránce bližších ustanovení. Třeba se proto přidržeti předpisů práva občanského, jež v § 40 a v druhé a v třetí hlavě všeobecného občanského zákoníka pojednává o rodině a o právech a povinnostech, plynoucích z poměru manželského a rodinného. Okolnost vzdáleného příbuzenství nemůže založiti příslušenství k rodině zaměstnavatele, ježto jí neposkytuje nižádných rodinných práv vůči zaměstnavateli. Postavení člena rodiny mohla by taková osoba nabýti pouze adopcí (§ 183 o. z. obč.). Míní-li zaměstnavatel výrazem schovanka poměr zmíněný v § 186 o. z. o., tu předpis ten výslovně stanoví, že pouhé přijetí dítka do opatrování nezakládá práva rodinná jako adopce. Zmíněné osoby podléhají tudíž nemocenské poj. povinosti. (Nález nejv. správ. soudu z 10./4. 1924, č. 6075/24.)

K § 4 n. z. Pojistná povinnost služebných osob v dobročinných ústavech.

Okolnost, že provozování ústavu způsobem charitativním (útulny slepých dívek a pod.) ve skutečnosti účely výdělečné nemá a že jde o podnik dobročinný, vydržovaný z valné části z příspěvků dobrodinců, nevylučuje podle zákona pojistnou povinnost služebných osob v něm zaměstnaných. Pro opačný právní názor nepodává n. z. nijakého podkladu. (Nález nejv. správ. soudu z 20./6. 1924, č. 20.840/23.)

K § 6a, odst. 3, n. z.

Stručný smysl tohoto předpisu jest: Onemocněl-li pojištěnec, jemuž dříve již bylo poskytováno nemocenské podle § 6, nejpozději do 8 týdnů po té, kdy mu nemocenské bylo zastaveno, na tutéž nemoc poznovu, pak je opětné onemocnění toto, pokud jest spojeno s nezpůsobilostí k práci, pouhým pokračováním onemocnění prvého. K mezidobí vůbec se nepřihlíží a má se za to, jako by mezi oběma případy onemocnění nebyla nastala nijaká mezera, jako by šlo o jeden případ onemocnění. Ustanovení to má význam nejen pro výpočet podpůrného období dle § 6, č. 2, odst. 3. n. z., nýbrž i pro případ shora zmíněného § 8, odst. 3., poněvadž obsahuje závaznou normu o tom, kdy při téže chorobě nastává nový pojistný případ. Mezidobí § 6a, odst. 3. jest počítati od onoho okamžiku, kdy pojištěnci bylo zastaveno nemocenské, nikoli — jak činil žalovaný úřad — od onoho dne, kdy vystoupil z nemocničního ošetřování, do dne opětného onemocnění, spojeného s neschopností k výdělku, nikoli do dne opětného přijetí do nemocnice. (Nález nejv. správ. soudu ze dne 14./6. 1924, č. 10806/24.)

K § 7 n. z.

V o l b a p l a t e b n í c h o b d o b í jest s ohledem na ustanovení § 42 vzor. stanov, pouze administrativní účetní pomůckou, jež pro věcnou stránku v ý p o č t u p ř í s p ě v k ů je bez významu. Zařadění pojištěnců do mzdových tříd a výpočet průměrného denního výdělku, jejž upravuje 1. odst. § 7, je přípravou, jaksi první složkou pro výpočet příspěvků. Pro posouzení, mají-li příspěvky býti vyměřovány tím neb oním způsobem (sedmináctkem), je rozhodnou okolnost, jaká jsou o b d o b í m z d o v á,